

"Szolgálatra szólítunk mindenkit..."

beszélgetés Csurka Istvánnal a Magyar Demokrata Fórumról

Két évvel ezelőtt, 1987. szeptember 27-én történelmi esemény színhelye volt a Bács-Kiskun megyei Lakitelek. Egy óriási szellemi élményt adó tanácskozás százhatvan résztvevője létrehozta a Magyar Demokrata Fórumot, amelynek ma már az ország minden táján összesen mintegy 400 szervezete működik, s ezek tízezer tagot számlálnak. Az utóbbi hetekben, hónapokban végzett hazai és külföldi — közvélemény-kutatások szerint az MSZMP mellett az MDF a legjelentősebb politikai erő hazánkban, s ezt megértsük az időközi választások eredményei. Ezúttal Csurka István író, a Magyar Demokrata Fórum Országos Elnökségének tagját kérjük meg, hogy válaszoljon kérdéseinkre.

— **A Magyar Demokrata Fórum megalakulásakor zászlajára tűzte a „vidéki Magyarország” érdekeinek képviselését. Mennyire vált valósággá ez a szándék?**

— Ha azt a célunkat, hogy a „vidéki Magyarország” mozgalma és pártja legyünk, eddig nem is tudtuk teljes mértékben megvalósítani, úgy hiszem, kétségtelen sikereket értünk el ebben. Gondoljunk csak az időközi országgyűlési képviselői választásokra, amelyekben Kecskeméti Zalacgerszegi, Gödöl-

lőti Szegedig — az ellenzéki körök és tömörülések támogatásával — mindenütt az MDF tagja került be a parlamentbe. A választók között nemcsak városi lakosok voltak, hanem — például Szeged-Algyőn vagy Kecskemét környékén — falun, tanyán élők is. Szerintem az országban számos lap, helyi orgánumban az MDF szervezetek tulajdonában, egy jobban ismernek minket a falvakban is. Bizakodással tölt el bennünket, hogy népszerűek az olyan kezdeményezéseink, mint a gazdakörök vagy az MDF-piac akció, amiről először nagyon felemás módon tudósítottak a tömegkommunikációs eszközök, de hétről hétre egyre nagyobb méreteket ölt, egyre nagyobb sikert arat, nemcsak a vásárlók, hanem a kistermelők körében is. Állást foglaltunk a mezőgazdaság jövőjével kapcsolatos számos kérdésben, s elképzeléseinkkel a legtöbb dologban egyetért a parasztság, a vidéki magyarság jelentős része. Kezdeményezésünkre munkástanácsok is alakultak, s igen jó a kapcsolat velük.

— **Az elmúlt negyven év nem kedvezett a helyi közösségeknek. Ezek közül nagyon sok szétbomlott vagy csak tessék-lássék működött. Mit tudnak tenni azért, hogy újraéledjenek?**

— Ez az egyik legközelebbi és legfontosabb célunk. Foglalkoztunk is már külön fórumon a kistelepek gondjával-bajával, az egész mezőgazdasági programunk közepontjában a falu, ahnak élete áll. A magyar falu most megvert helyzetben van, kizsákmányolva, magára hagyva, a kisebb települések nagy része pusztulásra ítéelve. Ezt a folyamatot először meg kell állítani, aztán életet kell lehelni a magyar faluba. Azt hiszem, a választások után, felföltekezve a bilalommal, amely jelmélhetően övezni fog bennünket, első feladatunknak fogjuk tekinteni, hogy a falu helyzetén változtassunk, megállítsuk azt a nemzetellenes, az egész nemzet életére veszélyes folyamatot, amely a falu magára hagyatottságában, lakóinak foglalkozásában, kultúrájának pusztításában és az agrárrolló végülén szélesre nyitásban megnyilvánul.

— **Önöket korábban a töbi között olyan vádak érték, hogy fel akarják oszlatni a nagyzüzeteket. Mindet. Valóban ezt akarják?**

— Szükség van új tulajdonformák bevezetésére és földosztásra is, abban az értelemben, hogy aki saját tulajdonú földet akar művelni — vállalva a töltebefektetés és a termelés kockázatát —, megtehesse ezt. Természetesen nem gondoljuk azt, hogy a nagyzüzeteket, a szövetkezteket brutálisan föl kell szá-

molni, hisz mindennek, ami életképes, továbbra is működni kell. Nem kell azonban működnie sommi olyanoknak, ami rossz, túlművelettel, életképtelen, amit csak felesleges ráfordításokkal lehet életben tartani. Ha ezeknek a nagyzüzeteknek a földjét és egyéb eszközeit az ott élő emberek meg akarják venni, vagy valamiképpen más tulajdonosi formában akarják működtetni, akkor ezt lehetővé kell tenni számukra. A dolog lényege, hogy maguk a községek, a helyi önkormányzatok rendelkezzenek a környezetükben levő földekkel. Ez tarthatja meg a magyar falut, nem pedig a felülről elrendelt, különféle „megoldások”.

— **A községi önkormányzatokat említette. Ezek milyensége bizonyosan nem kevésbé fontos, mint az országgyűlésé. Jut elég energiájuk a tanácsügyi választásokra is?**

— Már megkezdődött a felkészülést ezekre is, és a gyűléseken minden alkalommal hangsúlyozzuk, hogy a tanácsügyi választások, a helyi önkormányzatok számunkra éppen olyan lényegesek mint az országgyűlés. A szabad választással létrejött, többszempártrendszerű országgyűlés is csak akkor tud miszerintünk megállni a lábán, ha az rendeltetésének megfelelően működni, ha egy nagyon erős helyi önkormányzati rendszerre támaszkodik. Természetesen most, elsősorban az országgyűlési választásokra készülnünk, mivel azok vannak soron, de már most felkészülünk.